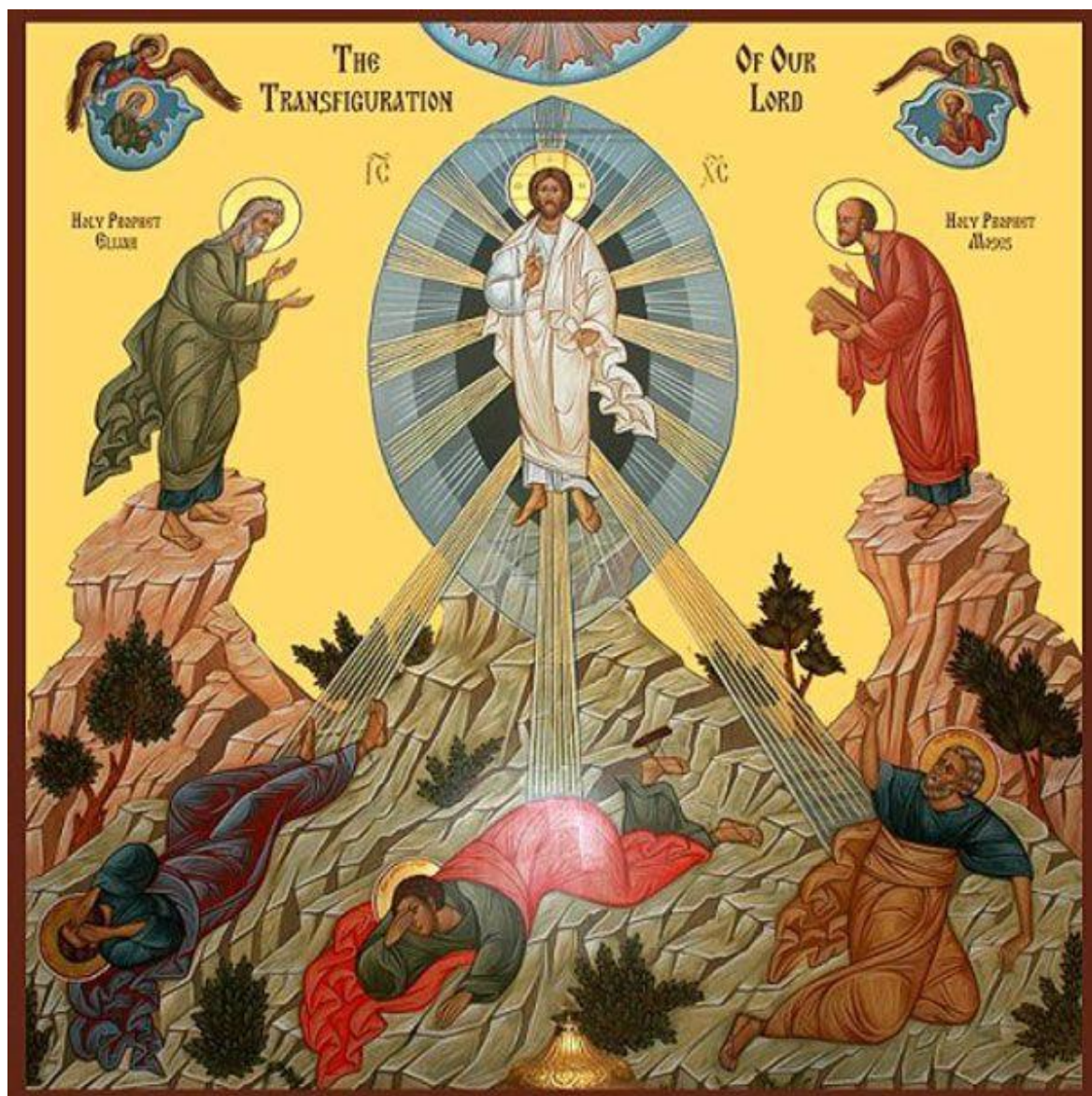

MINEIUL PE LUNA AUGUST, ZIUA A ȘASEA
Schimbarea la față a Domnului nostru Iisus Hristos

De se va întâmpla Praznicul Schimbării la Față a Domnului în zi de duminică, nu se zice nimic din ale Învierii, nici Evanghelia Utreniei nu se citește, ci toată slujba Praznicului se pune seara și la Utrenie și la Liturghie, neschimbată.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Cel ce cu Moise de demult a grăit prin închipuiri în Muntele Sinai, zicând: Eu sunt Dumnezeu, Acesta iarăși astăzi în Muntele Taborului se schimbă la față, arătând chipul cel dintâi cu razele luminii. Pentru aceasta, Hristoase, slăvim puterea Ta (de două ori).

Luând cu voia, Hristoase, pe ucenicii Tăi deosebi: pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, în Muntele Taborului i-ai adus; dar ei de departe nu au putut răbda dumnezeiască venirea Ta, Ființa cea cu bună cuviință.

De venirea Ta, Hristoase, cea neajunsă, Apostolii jos la pământ au căzut, tremurând și minunându-se de puterea Dumnezeirii Tale. Căci ca de strălucirile soarelui, s-au luminat fericiții de negrăită puterea Ta.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Nor luminos Te-a luat, schimbându-Te la față în întunericul Legii, în care Moise și Ilie fiind, și de prealuminata slavă învrednicindu-se, către Dumnezeu au grăit: Tu ești Dumnezeul nostru și Împăratul veacurilor.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Hristos în Muntele Taborului a schimbat firea lui Adam, luminând-o în chip de negrăit, cu dumnezeiască lucrare.

Stih: Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul (Ps.88, 12).

Strălucind cu faptele virtuților și luminându-ne cântăm: În Muntele Taborului vedem dumnezeiasca Schimbare la față a Domnului.

Stih: Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura (Ps.88, 13).

Strălucirea soarelui de pe pământ iarăși a apus. Iar Hristos în slavă, strălucind în munte, a luminat lumea.

Slavă... Și acum..., asemenea:

Văzutu-Te-au în Tabor Moise și Ilie, din Fecioară pruncă Dumnezeu întrupat, pentru mântuirea oamenilor.

TROPAR, glasul al 7-lea:

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție.

Ectenia și otpustul.

LA VECERNIA MARE

Dacă Praznicul este de marți până sâmbătă, catisma nu se citește: Numai de este duminică, atunci se citește Catisma toată, iar de este luni, se cântă Starea întâia.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, și se cântă 4 stihiri, glasul al 4-lea, de câte 2 ori.

A lui Cosma monahul.

Mai înainte de Crucea Ta, Doamne, muntele s-a asemănat cerului, și norul ca un cort s-a întins, schimbându-Te Tu la față și mărturisit fiind de Tatăl. De față era Petru cu Iacov și cu Ioan, ca cei ce aveau să fie împreună cu Tine și în vremea vânzării Tale. Pentru ca văzând minunile Tale, să nu se înfricoșeze de patimile Tale, căroră învrednicește-ne pe noi, să ne închinăm în pace, pentru mare mila Ta (de două ori).

Mai înainte de Crucea Ta, Doamne, suind pe Ucenici în Muntele Taborului, Te-ai schimbat la față înaintea lor. Cu razele puterii i-ai luminat pe dânșii, dintr-o parte cu iubirea de oameni, iar din alta cu puterea, vrând să le arăți strălucirea învierii. De aceea învrednicește-ne și pe noi în pace, Dumnezeule, ca un milostiv și de oameni iubitor (de două ori).

În Muntele Taborului schimbându-se la față Mântuitorul, având cu Sine pe ucenicii aleși, cu preaslăvire a strălucit, arătând ucenicilor că de vor străluci cu mulțimea virtuților, se vor învrednici și de Dumnezeiasca slavă. Și

vorbind împreună cu Moise și Ilie, Hristos a arătat că stăpânește peste cei vii și peste cei morți. Că cel ce a grăit de demult prin Lege și prin proroci este Dumnezeu, Căruia și glasul Tatălui din nor luminos l-a mărturisit, zicând: Pe Acesta să-L ascultați, Care prin Cruce va prăda iadul și va dărui morților viață veșnică (de două ori).

Muntele care a fost oarecând întunecat și acoperit cu fum, acum este cinstit și sfânt, căci pe el au stat picioarele Tale, Doamne. Acolo taina cea mai înainte de veci ascunsă, înfricoșătoarea Ta Schimbare la față, în vremea mai de pe urmă s-a arătat, lui Petru și lui Ioan și lui Iacov; dar ei, neputând suferi raza feței Tale și strălucirea hainelor Tale, cu fața la pământ au căzut, și de spaimă fiind cuprinși s-au mirat, văzând pe Moise și pe Ilie vorbind împreună cu Tine, de cele ce aveau să se întâmple Ție. Și glas de la Tatăl a mărturisit, zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta să-L ascultați, Care dăruiește lumii mare milă (de două ori).

Slavă... Și acum..., **glasul al 6-lea, a lui Anatolie.**

Mai înainte închipuind învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ai luat pe trei ucenici ai Tăi: pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și în Tabor te-ai suit. Și Tu, Mântuitorule, la față schimbându-Te, Muntele Taborului cu lumină s-a acoperit, iar Ucenicii Tăi, Cuvinte, s-au aruncat cu fața la pământ, neputând suferi a vedea Chipul cel nevăzut. Îngerii slujeau cu frică și cu cutremur, cerurile s-au spăimântat, pământul s-a cutremurat, văzând pe pământ pe Domnul slavei.

Intrare cu cădelnița: Lumină lină..., **Prochimenul zilei.**

PAREMIILE

De la Ieșire (24:12-18), citire:

Și a zis Domnul către Moise: „Suie-te la Mine în Munte și fii acolo, că am să-ți dau table de piatră, legea și poruncile, pe care le-am scris Eu pentru învățătura lor!” Atunci, sculându-se Moise împreună cu Iosua, slujitorul său, s-a suit în Muntele Domnului; iar bătrânilor le-a zis: „Rămâneți aici, până ne vom întoarce la voi. Iată Aaron și Or sunt cu voi; de va avea cineva pricină, să vină la ei.” S-a suit deci Moise și Iosua în munte și un nor a acoperit muntele. Slava Domnului s-a pogorât pe Muntele Sinai și l-a acoperit norul șase zile, iar în ziua a șaptea a strigat Domnul pe Moise în mijlocul norului. Chipul slavei Domnului de pe vârful muntelui era în ochii fiilor lui Israel, ca un foc mistuitor. Și s-a suit Moise pe munte și a intrat în mijlocul norului; și a stat Moise pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

De la Ieșire (33:11-23, 34:4-8), citire:

În zilele acelea Domnul grăia cu Moise față către față, cum ar grăi cineva cu prietenul său. După aceea Moise se întorcea în tabără; iar tânărul său slujitor Iosua, fiul lui Navi, nu părăsea cortul. Atunci a zis Moise către Domnul: „Iată, Tu îmi spui: Du pe poporul acesta, dar nu mi-ai descoperit pe cine ai să trimiți cu mine, deși mi-ai spus: ”Te cunosc pe nume și ai aflat bunăvoință înaintea ochilor Mei”. Deci, de am aflat bunăvoință înaintea ochilor Tăi, arată-Te să Te văd, ca să cunosc și să aflu bunăvoință în ochii Tăi și că acest neam e poporul Tău.” Și a zis Domnul către el: „Eu însumi voi merge înaintea ta și te voi duce la odihnă!” Zis-a Moise către Domnul: „Dacă nu mergi Tu însuși cu noi, atunci să nu ne scoți de aici; căci prin ce se va cunoaște cu adevărat că eu și poporul Tău am aflat bunăvoință înaintea Ta? Au nu prin aceea ca Tu să fii însoțitorul nostru? Atunci eu și poporul Tău vom fi cei mai slăviți dintre toate popoarele de pe pământ”. Și a zis Domnul către Moise: „Voi face și ceea ce zici tu, pentru că tu ai aflat bunăvoință înaintea Mea și te cunosc pe tine mai mult decât pe toți”. Și Moise a zis: „Arată-mi slava Ta!”. Zis-a Domnul către Moise: Eu voi trece pe dinaintea ta toată slava Mea, voi rosti numele lui Iahve înaintea Ta și pe cel ce va fi de miluit îl voi milui și cine va fi vrednic de îndurare, de acela Mă voi îndura”. Apoi a adăugat: „Fața Mea însă nu vei putea s-o vezi, că nu poate vedea omul fața Mea și să trăiască”. Și iarăși a zis Domnul: Iată aici la Mine un loc; șezi pe stânca aceasta; când va trece slava Mea, te voi ascunde în scobitura stâncii și voi pune mâna Mea peste tine până voi trece; iar când voi ridica mâna Mea, tu vei vedea spatele Meu, iar fața Mea nu o vei vedea!”. Deci a cioplit Moise două table de piatră, asemenea cu cele dintâi și, sculându-se dis-de-dimineată, a luat Moise în mâini cele două table de piatră și s-a suit în Muntele Sinai, cum îi poruncise Domnul. Acolo s-a pogorât Domnul în nor, a stat acolo, și a rostit numele lui Iahve. Și Domnul trecând pe dinaintea lui, a zis: „Iahve, Iahve, Dumnezeu iubitor de oameni, milostiv, îndelung-răbdător, plin de îndurare și de dreptate, Care păzește adevărul și arată milă la mii de neamuri; Care iartă vina și răzvrătirea și păcatul, dar nu lasă nepedepsit pe cel ce păcătuiește; Care pentru păcatele părinților, pedepsește pe copii și pe copiii copiilor până la al treilea și al patrulea neam!”. Atunci a căzut Moise îndată la pământ și s-a închinat lui Dumnezeu.

Din cartea a treia a Regilor (19:8-16), citire:

În zilele acelea a venit Ilie la Beer-Șeba, care este în Iuda, și și-a lăsat ucenicul acolo, iar el s-a dus mai departe în pustiu, cale de o zi, și s-a așezat sub un ienupăr și își ruga moartea, zicând: „Îmi ajunge acum, Doamne! Ia-mi sufletul că nu sunt eu mai bun decât părinții mei!”. Și s-a culcat și a adormit acolo sub ienupăr. Și iată un înger l-a atins și i-a zis: „Scoală de mănâncă și bea!”. Și a căutat Ilie și iată, la căpătâiul lui, o turtă coaptă în vatră și un urcior cu apă. Și a mâncat și a băut și a adormit iar. Dar iată îngerul Domnului s-a întors a doua oară, s-a atins de el și a zis: „Scoală de mănâncă și bea, că lungă-ți este calea!”. Și s-a sculat Ilie și a mâncat și a băut, și întărindu-se cu acea mâncare a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți, până la Horeb, muntele lui Dumnezeu. Și a intrat

acolo într-o peșteră și a rămas acolo. Și iată cuvântul Domnului a fost către el și i-a zis: „Ce faci aici, Ilie?”. Iar Ilie a zis: „Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeu Savaot, căci fiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe proorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar caută să ia și sufletul meu!”. A zis Domnul: „Ieși și stai pe munte înaintea feței Domnului! Că iată Domnul va trece; și înaintea Lui va fi vijelie năpraznică ce va despica munții și va dărâma stâncile, dar Domnul nu va fi în vijelie. După vijelie va fi cutremur, dar Domnul nu va fi în cutremur; după cutremur va fi foc, dar nici în foc nu va fi Domnul. Iar după foc va fi adiere de vânt lin și acolo va fi Domnul”. Auzind aceasta, Ilie și-a acoperit fața cu mantia lui și a ieșit și a stat la gura peșterii. Și a fost către el un glas, care i-a zis: „Ce faci aici, Ilie?”. Iar el a zis: „Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeu Savaot, că au părăsit fiii lui Israel legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe proorocii Tăi i-au ucis cu sabia; numai eu singur am rămas, dar caută să ia și sufletul meu!”. Și a zis Domnul: „Mergi și întoarce-te pe calea ta prin pustiu la Damasc și, când vei ajunge acolo, să ungi rege peste Siria pe Hazael; pe Iehu, fiul lui Nimși, să-l ungi rege peste Israel; iar pe Elisei, fiul lui Șafat din Abel-Mehoia, să-l ungi prooroc în locul tău!”

LA LITIE

Stihirile, glasul al 2-lea, însuși glasul:

Cel ce cu lumina Ta ai sfințit toată lumea, în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Bunule, arătând ucenicilor Tăi, puterea Ta, că mântuiești lumea din călcarea poruncii. Pentru aceasta grăim către Tine: Îndurate Doamne, mântuiește sufletele noastre.

Cel ce în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față în slavă, Hristoase Dumnezeule, și ai arătat ucenicilor Tăi slava Dumnezeirii Tale, luminează-ne și pe noi cu lumina cunoștinței Tale, și ne îndreptează pe cărarea poruncilor Tale, ca un bun și de oameni iubitor.

Cel ce este lumină mai înainte de soare, Hristos, trupește pe pământ viețuind și mai înainte de Cruce toate cele ce erau din înfricoșătoarea rânduială săvârșindu-le cu dumnezeiască cuviință, astăzi în Muntele Taborului, cu taină chipul Treimii l-a arătat. Că pe trei ucenici aleși: pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, împreună cu Sine luându-i deosebi, S-a schimbat la față înaintea lor, arătând bună podoaba frumuseții chipului celui dintâi, dar nu în chip desăvârșit. Și încă întărindu-i pe dânșii și totodată ferindu-i ca nu cumva prin vederea aceea să-și piardă viața, le-a arătat atât cât putea cu ochii trupești să îndure. Și pe cei mai mari dintre prooroci, pe Moise și pe Ilie, i-a

adus să mărturisească fără împotrivire Dumnezeirea Lui: că El este raza cea adevărată a ființei părintești, Cel ce stăpânește peste cei vii și peste cei morți. Pentru aceasta și nor ca un cort i-a acoperit pe ei. Iar glasul Tatălui de sus din nor a glăsuț, mărturisind: Acesta este Cel pe Care L-am născut fără stricăciune din pânțece mai înainte de luceafăr, Fiul Meu cel iubit, pe Care L-am trimis să mântuiască pe cei ce se botează în numele Tatălui și al Fiului și a Duhului Sfânt, și mărturisesc cu credință că nedespărțită este stăpânia Dumnezeirii; pe Acesta să-L ascultați. Deci Tu, Înșuți, Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeule, luminează-ne și pe noi cu lumina slavei Tale celei neapropiate, și ne arată vrednici moșteni ai împărăției Tale celei fără de sfârșit, ca un preabun.

Slavă..., **glasul al 5-lea:**

Veniți să ne suim în muntele Domnului și în casa Dumnezeului nostru și să vedem slava Schimbării Lui la față, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, și în lumină să luăm lumină. Și înălțați făcându-ne cu Duhul, să lăudăm Treimea cea întocmai de o ființă în veci.

Și acum..., **asemenea:**

Făcătorul și plinitorul Legii și proorocilor, pe Tine, Hristoase, Te-au mărturisit, văzându-Te în nor Moise, văzătorul de Dumnezeu, și Ilie, cel purtat în car de foc și nears pe cer mergător, la Schimbarea Ta la față. Cu acela împreună învrednicește-ne și pe noi de lumina Ta, Stăpâne, ca să Te lăudăm în veci.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1, însuși glasul:

Cel ce a grăit de demult cu Moise prin închipuiri în Muntele Sinai, zicând: Eu sunt Cel ce sunt de-a pururea, astăzi schimbându-Se la față în Muntele Taborului, înainte ucenicilor, Și-a arătat frumusețea chipului cea dintâi, Care a ridicat în Sine firea omenească. Și unui dar ca acesta mărturii punând pe Moise și pe Ilie, a făcut părtași la veselie pe cei ce mai înainte au vestit învierea cea slăvită pe Cruce și mântuitoare.

Stih: Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul.

Mai înainte văzând cu duhul venirea cea trupească la oameni, a Unuia-Născut Fiului Tău, al lui Dumnezeu părinte David, de departe a chemat la

veselie făptura, și proorocind, a strigat: Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. Că în acest munte suindu-Te, Mântuitorule, cu ucenicii Tăi și la față schimbându-Te, ai făcut firea lui Adam iarăși a străluci, mutând-o în slava și strălucirea Dumnezeirii Tale. Pentru aceasta strigăm către Tine: Făcătorule a toate, Doamne, slavă Ție.

Stih: Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura.

Necuprinderea vărsării Tale de lumină, prin Schimbarea la față și prin neapropierea Dumnezeirii, văzând-o în munte, Apostolii cei aleși, Hristoase, Cel ce ești fără început, în dumnezeiască răpire a minții s-a schimbat, și cu nor luminos împrejur străluciți fiind, au auzit glasul părintesc, care întărea taina întrupării Tale. Că tu însuși ești și după întrupare, Fiul Unul-Născut și Mântuitorul lumii.

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea:

Lui Petru și lui Ioan și lui Iacov ucenicilor Tăi celor aleși, Doamne, astăzi în Muntele Taborului Ți-ai arătat slava chipului Tău cel dumnezeiesc. Că au văzut hainele Tale strălucind ca lumina, și fața Ta mai mult decât soarele. Și nerăbdând a vedea strălucirea Ta cea de nesuferit, au căzut cu fața la pământ, că au auzit glas, mărturisind de sus: Acesta este Fiul Meu cel iubit, Care a venit în lume să mântuiască pe om.

La binecuvântarea pâinilor, troparul glasul al 7-lea: Schimbatu-Te-ai la față... (de trei ori), caută la Vecernia mică. Și citirea Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă Troparul Praznicului (de 3 ori).

După Catisma întâia, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Schimbarea omenească ce va să fie la a doua și înfricoșătoare venirea Ta, cu slavă arătând-o, Mântuitorule, în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Ilie și Moise grăind cu Tine. Și trei ucenici pe care împreună i-ai chemat, văzând, Stăpâne, slava Ta, de strălucirea Ta s-au spăimântat. Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., iarăși aceasta.

După Catisma a doua, Sedealna, glasul al 4-lea:

Aceeași podobie:

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Iisuse, și nor luminos întins ca un cort, pe Apostoli cu slava Ta i-a acoperit. Pentru aceasta se uitau în jos la pământ, neputând să vadă strălucirea slavei celei neapropiate a feței Tale, Mântuitorule, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ești fără de început. Cel care ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **iarăși aceasta.**

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Suindu-Te cu ucenicii în munte și în slava Tatălui strălucind, împreună Moise și Ilie au stat înaintea ta. Că Legea și prorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a Căruia și firească ființa cea fiască Părintele mărturisind-o, Te-a numit pe Tine Fiu. Pe Acela Îl laudăm împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt.

Slavă..., Și acum..., **iarăși aceasta.**

Apoi Antifonul întâi, al glasului al 4-lea:

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura (Ps. 88,13).

Stih: Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul (Ps. 88,12).

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca (9:28-36). După Psalmul 50

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Astăzi toate s-au umplut de bucurie, Hristos S-a schimbat la față înaintea ucenicilor.

Și acum..., **iarăși aceasta.**

Stih: Miluiește-ne Dumnezeule după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegile noastre.

Și stihira, glasul al 6-lea:

Mai înainte închipuind Învierea Ta, Hristoase Dumnezeule... (caută Slava..., de la Vecernia mare.)

CANOANELE

După Canoane cu Irmoasele de câte două ori, și troparele pe 12.

CÂNTAREA 1-A

Canonul întâi, facere a lui Cosma

Irmosul, glasul 4:

Cetele israelitenești, cu picioare neudate trecând Marea Roșie, și în adâncul cel umed pe călăreții vrăjmași voievozi văzându-i cufundați, cu bucurie au cântat: "Să cântăm Dumnezeului nostru că S-a preaslăvit".

Cuvintele vieții grăind despre dumnezeiasca împărăție Hristos către ucenici, a zis: Pe Tatăl să cunoașteți în Mine, ca Cel ce strălucește cu lumină neapropiată, cu bucurie cântând: Să cântăm Dumnezeului nostru că S-a preaslăvit.

Cu puterea neamurilor vă veți îmbrăca, prieteni ucenici, și minunați vă veți face în bogăția lor, că vă veți umplea de slavă. Că Mă voi arăta mai luminat decât soarele strălucind, întru bucurie cântând voi: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preaslăvit.

Astăzi Hristos în Muntele Taborului, strălucind luminos cu dumnezeiasca rază, precum a făgăduit ucenicilor, și-a golit chipul și umplându-se ei de rază dumnezeiască, de lumină purtătoare, cu bucurie au grăit: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preaslăvit.

Canonul al doilea, facere a lui Ioan Damaschin

Irmosul, glasul al 8-lea:

Apa trecând-o ca pe uscat, și din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, grăia: "Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm".

Moise ca un prooroc văzând în mare și în nor și în stâlp de foc de demult slava Domnului, a grăit: "Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm."

Ca și cu o piatră cu trup îndumnezeit acoperindu-se, văzând pe Cel nevăzut, Moise văzătorul de Dumnezeu a grăit: "Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm."

Tu în muntele Legii și în Tabor ai fost văzut de Moise, în nor de demult, iar acum în lumina Dumnezeirii celei neapropiate.

Catavasi: Cruce însemnând Moise... (de la 1 august)

CÂNTAREA A 3-A:

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit și cei neputincioși s-au încins cu putere; pentru aceasta s-a întărit în Domnul inima mea.

În Adam îmbrăcându-Te tot, Hristoase, firea cea înnegrită de demult schimbând-o, ai luminat-o și, cu schimbarea chipului Tău ai îndumnezeit-o.

Cel ce a povățuit pe Israel de demult în pustie, prin stâlp în chipul focului și prin nor, astăzi în Muntele Taborului în chip de negrită a strălucit Hristos în lumină.

Alt Canon

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește în dragostea Ta. Că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Slava ce a umbrit mai dinainte în cort și cu Moise sluga Ta a vorbit, a fost, Stăpâne, chipul Schimbării Tale la față, al celei ce a strălucit în chip de negrită în Tabor.

Suitu-s-au împreună cu Tine, Cuvinte Unule-Născut preainălțate, cei trei Apostoli aleși, în Muntele Taborului. Și acolo au stat împreună Moise și Ilie ca niște slugi ale lui Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dumnezeu desăvârșit fiind, om desăvârșit S-a făcut cu toată Dumnezeirea amestecând omenirea în fața Sa. Pe Acesta în două ființe L-au văzut Moise și Ilie în Muntele Taborului.

Catavasi: Toiagul spre închipuirea Tainei...

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Dumnezeule, între înțelepții Ilie și Moise, împreună fiind de față și ucenicii Tăi, Iacov și Petru și Ioan. Iar Petru acestea a zis Ție: Bine este să facem aici trei colibe: una lui Moise și una lui Ilie, și una Ție, Stăpânului Hristos. Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **iarăși aceasta.**

CÂNTAREA A 4-A:

Irmosul:

Auzit-am slăvită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Te-ai născut din Fecioară ca să mântuiești din rătăcire pe cei ce cântă Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!

Legea însemnând cu scrisoare în Sinai, Hristoase Dumnezeule, în nor și în foc și în ceață și în vifor Te-ai arătat purtat. Slavă puterii Tale, Doamne.

Ca să adeverezi slăvită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Cel ce ești mai înainte de veci, Tu același și în nor suindu-Te, în Tabor în chip de negrăit ai strălucit.

Împreună grăind au stat înaintea Ta, Stăpâne Hristoase, ca niște slugi, aceia, și către ei în pară de foc și în nor și în vânt subțire ai vorbit. Slavă puterii Tale, Doamne.

Vestit-a slava Crucii Tale, venind în Tabor Moise, cel ce Te-a văzut pe Tine de demult în foc și în rug, și Ilie, cel ce s-a înălțat în car de foc, Hristoase.

Alt Canon

Irmosul:

Din trupul Tău razele Dumnezeirii au ieșit, pentru proroci și pentru apostoli; pentru aceasta ucenicii cei aleși cântând, au grăit: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cel ce ai păzit nevătămat rugul cel ce se împărtășise cu focul, Ți-ai arătat, Stăpâne, trupul cel dumnezeiește strălucitor, lui Moise celui ce cântă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ascunsu-s-a de razele Dumnezeirii soarele cel simțitor, dacă Te-a văzut pe Tine schimbat la față, în Muntele Taborului, Iisuse al meu. Slavă puterii Tale, Doamne.

Foc fără materie a fost văzut nearzând materia trupului, precum Te-ai arătat, Stăpâne, lui Moise, Apostolilor și lui Ilie, unul din două, în două firi desăvârșit.

Catavasi: Auzit-am, Doamne, taina iconomieii...

CÂNTAREA A 5-A:

Irmosul:

Cel ce ai despărțit de lumină întunericul cel întâi izvodit, în lumină Te laudă pe Tine lucrurile ca pe Ziditorul, Hristoase. În lumina Ta, îndreptează căile noastre.

Înaintea feței Tale munții s-au plecat. Că și lumina, strălucirea cea pe sus umblătoare, soarele, a venit sub picioarele Tale, Hristoase, dacă bine ai voit a-Ți schimba chipul cel omenesc.

Iată Mântuitorul Hristos, au strigat Moise și Ilie către ucenicii cei aleși în sfântul munte al Taborului; pe Acesta L-am vestit de demult că este Dumnezeu.

Firea cea neschimbătoare a Dumnezeirii, celei ce se poartă întru Sine fără materie, s-a amestecat cu omenirea, și lumina arătându-și apostolilor, în chip de negrăit a strălucit.

Pe Tine raza cea pururea fiitoare, dacă Te-au văzut strălucind în slava părintească ucenicii, Hristoase, au grăit către Tine: în lumina Ta căile noastre le îndreptează.

Alt Canon

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, cel ce ești lumină neapusă, și m-acoperit întunericul cel străin pe mine păcătosul? Ci Te rog întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Limba ritorilor nu poate să spună măririle Tale. Că Tu, Cel ce ții viața și stăpânești moartea, ai pus de față în Muntele Taborului pe Moise și pe Ilie, care au mărturisit Dumnezeirea Ta.

Cel ce ai zidit cu mâini nevăzute pe om, după chipul Tău, Hristoase, ai arătat frumusețea cea dintâi a chipului Tău în făptură, nu ca în închipuire ci așa cum ești după ființă: Dumnezeu fiind și om.

Amestecându-Te fără amestecare, ne-ai arătat nouă, cărbunele Dumnezeirii cel ce arde păcatele și luminează sufletele în Muntele Taborului, unde ai făcut pe Moise și pe Ilie și pe cei aleși dintre ucenici să se minuneze.

Catavasi: O, de trei ori fericite lemn...

CÂNTAREA A 6-A:

Irmosul:

Când m-am necăjit, am strigat către Domnul și m-a auzit Dumnezeuul mântuirii mele.

Lumină mai luminoasă decât razele soarelui în Tabor strălucind Hristos, ne-a luminat pe noi.

Suindu-Te în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Hristoase, și toată înșelăciunea ai întunecat, lumină strălucind.

Pe Tine Dumnezeu cunoscându-Te măriții Apostoli în Tabor, Hristoase, minunându-se, și-au plecat genunchii.

Alt Canon

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat, și mă auzi, Dumnezeuul mântuirii mele.

Cât de mare și de înfricoșătoare vedenie s-a văzut astăzi din cer înțeleasă și de pe pământ neasemănată! Strălucit-a Soarele dreptății cel înțelegător în Muntele Taborului.

Trecut-a umbra Legii cea neputincioasă, și a venit arătat Hristos adevărul, a grăit în Tabor Moise, văzând Dumnezeirea Ta.

Stâlpul lui Moise a însemnat mai înainte lămurit pe Hristos schimbat la față, iar norul vădit a însemnat darul Duhului cel ce a umbrit în Tabor.

Catavasi: În pantecele fiarei celei din apă...

CONDAC, glasul al 7-lea:

În munte Te-ai schimbat la față, și pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut slava Ta, Hristoase Dumnezeule; pentru ca, atunci când Te vor vedea răstignit, să înțeleagă patima Ta cea de bunăvoie, și să propovăduiască lumii că Tu ești cu adevărat raza Tatălui.

ICOS

Sculați-vă cei leneși, nu rămâneți totdeauna tăvălindu-vă pe jos și uitându-vă la pământ; ci înălțați gândurile sufletului vostru, și vă ridicați la

înălțimea dumnezeieștii suiri. Să alergăm la Petru și la fiii lui Zevedei, și împreună cu dânșii să mergem în Muntele Taborului, ca să vedem acolo slava Dumnezeului nostru, și să auzim glasul pe care ei l-au auzit de sus, care a propovăduit raza Tatălui.

SINAXAR

În această lună în ziua a șasea, Schimbarea la față a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Sfânta lui Dumnezeu Biserică prăznuiește cu bucurie în ziua a șasea din luna august, pomenirea dumnezeieștii Schimbări la față a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Iar istoria ei este așa: De vreme ce Hristos multă vorbă cu ucenicii a avut despre moarte și despre patima Sa și despre junghierea ucenicilor Săi, și că răutățile erau în viața aceasta gata, iar bunătățile în nădejde, vrând să le adevereze și chipul acelora și să le arate care este slava cu care avea să vină, i-a suit într-un munte înalt, și s-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele și hainele Lui au fost albe ca lumina. Și s-au arătat lor Moise și Ilie vorbind cu dânșii. Și a luat din ceilalți numai pe acești trei; pe Petru care iubea foarte pe Domnul, pe Ioan căci era foarte iubit de Dânsul și pe Iacov căci putea să bea paharul pe care l-a băut și Însuși Domnul. Și a adus de față pe Moise și pe Ilie, îndreptând relele bănuieli ce se făceau de mulți despre Dânsul: căci unii ziceau că este Ilie, iar alții Ieremia. Pentru aceasta a adus de față pe acești trei ucenici ca ei să cunoască din aceasta osebirea slugii de Stăpân, și ca să știe că El este Cel ce are toată stăpânirea și asupra vieții și asupra morții. A Căruia este slava și puterea în veci. Amin.

CÂNTAREA A 7-A:

Irmosul:

Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: "Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat."

Luminați fiind în Muntele Taborului cu lumina slavei celei neapropiate, Apostolii, Hristoase, au grăit: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

De suflarea dumnezeiescului glas, de norul cel răcoritor și de raza Ta, Hristoase, îndulcindu-se Apostolii, au cântat: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Dacă Te-a văzut Petru pe Tine, Hristoase, în lumină neapropiată strălucind în Muntele Taborului, a grăit: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu Hristos, începătorul vieții fiind fiii lui Zevedei, când a arătat El lumina chipului Său, ei au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Alt Canon

Irmosul:

Tinerii evrei au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au prefăcut cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Acum au fost văzute de Apostoli cele nevăzute: Dumnezeirea în trup în Muntele Taborului strălucind celor ce grăiau: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Spăimântatu-s-a cu frică, mirându-se de frumusețea dumnezeieștii împărății, în Muntele Taborului Apostolii, cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Acum cele neauzite s-au auzit: Că Fiul cel fără de tată din Fecioară, prin părintescul glas cu preaslăvire a fost mărturisit Dumnezeu și Om, Același și în veci.

Nu cu luarea de fiu de aiurea, ci din ființă ești Fiu iubit al Celui Preaînalt Tu, Cel ce mai dinainte ești și cu noi ai petrecut fără schimbare. Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Catavasi: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân...

CÂNTAREA A 8-A:

Irmosul:

Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă fiind aprinși, îngrozirea tiranului și a văpăii bărbătește au călcat-o și în mijlocul focului fiind aruncați, rourându-se au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cel ce toate le poartă cu bunăvoință, Hristos, cu preacuratele Sale picioare S-a suit în Muntele Taborului; acolo, mai mult decât raza soarelui strălucind cu fața Sa, pe cei mai aleși din Legea Veche și din legea Darului i-a arătat, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

În slava cea neapropiată arătându-Se în chip de negrăit în Muntele Taborului Lumina cea necuprinsă și neapusă, Raza Tatălui a luminat făptura, și a îndumnezeit pe oamenii cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sfințită cuviință stând Moise și Ilie în Muntele Taborului, și chipul dumnezeieștii fețe luminat văzându-L, pe Hristos în părinteasca slavă strălucind, au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pentru dumnezeiasca vedere cea din nor s-a preamărit oarecând fața lui Moise; iar Hristos cu lumina și cu slava ca și cu o haină Se îmbracă, că Însuși făcător luminii fiind, luminează pe cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Văzând ucenicii pe Hristos înconjurat de nor luminos în Tabor și jos spre pământ privind, mintea luminându-și, L-au lăudat pe El împreună cu Tatăl și cu Duhul: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alt Canon

Irmosul:

De șapte ori cuptorul chinuitorul haldeilor l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia de o putere mai mare mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: Tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Auzindu-Te, Stăpâne, pe Tine mărturisit de Tatăl, și fulgerul feței Tale cel mai tare decât vederea omenească neputând răbda să-l vadă, ucenicii tăi au căzut cu fața la pământ, cântând: Preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Pentru cei ce împărățesc ești Împărat preafrumos, și pentru cei ce domnesc pretutindena ești Domn, puternic fericit, și locuind în lumina cea neapropiată. De Acesta mirându-se ucenicii, au grăit: Tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Ca înaintea Celui ce stăpânești cerul și împărățești peste pământ și peste cele de dedesupt, Hristoase, înaintea Ta au stat Apostolii de pe pământ, și ca din cer Ilie Tezviteanul și Moise din morți, cântând cu un glas: Popoare preaînălțați-L pe El în toți vecii.

Grijile cele izvoditoare de lene au fost lăsate pe pământ de către cei aleși dintre Apostoli, Iubitorule de oameni, când Ți-au urmat Ție, spre dumnezeiasca petrecere cea mai presus de pământ. Pentru aceasta, învrednicindu-se de dumnezeiască arătarea Ta, au cântat: Popoare preaînălțați-L pe Hristos în toți vecii.

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Catavasi: Binecuvântați tineri cei întocmai cu numărul Treimii...

La CÂNTAREA A 9-A:

Ceea ce ești mai cinstită... **nu se cântă, chiar dacă ar fi Duminica, ci se cântă aceste stihiri ale Praznicului la amândouă Canoanele:**

Mărește, sufletul meu, pe Domnul, Cel ce S-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Irmosul:

Nașterea ta nestricată s-a arătat, căci Dumnezeu din coapsele tale a ieșit și S-a arătat purtător de trup pe pământ și cu oamenii a petrecut. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, toți te mărim.

Spăimântați fiind de acea nouă vărsare de lumină, dar îndată luminându-se, ucenicii au privit unul către altul și, jos la pământ căzând, Ție Stăpânului tuturor s-au închinat.

Glas de Dumnezeu suflat din nor s-a auzit, întărind minunea. Că Tatăl luminilor a grăit către Apostoli: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-l ascultați.

Lucruri nouă și preaslăvite văzând și glasul părintesc auzind în Tabor slugile Cuvântului, închipuirea chipului celui dintâi, au grăit: Acesta este Mântuitorul nostru.

Cel ce ești chipul cel neschimbat al Celui ce este de-a pururi neschimbat, Pecetea cea neschimbată, Fiule Cuvinte, înțelepciune și brațule, dreapta și puterea Celui Preaînalt, pe Tine Te laudăm cu Tatăl și cu Duhul.

Alt Canon

Irmosul:

Înfrișoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de bunăvoie S-a pogorât până și la trup, din pânțele fecioresc făcându-se om. Pentru aceea pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu credincioșii o mărim.

Ca să arăți lămurit a doua pogorâre a Ta, cea de negrăit și ca să Te faci văzut ca Dumnezeu Preaînalt, ai strălucit în chip de negrăit în Tabor,

Apostolilor și lui Moise și lui Ilie. Pentru aceasta, toți pe Tine, Hristoase, Te slăvim.

Ascultați-mă pe mine și veniți să ne suim în muntele cel sfânt, în cel mai presus decât cerurile; să stăm ca fiind fără materie în cetatea Dumnezeului celui viu și să vedem cu mintea Dumnezeirea cea fără materie, a Tatălui și a Duhului strălucind în Fiul Unul-Născut.

Trasu-m-ai pe mine cu dragostea, Hristoase, și m-ai schimbat cu dorul Tău dumnezeiesc. Iar acum arde cu focul cel fără materie păcatele mele și mă învrednicește ca să mă satur de dulceața Ta, ca săltând să slăvesc, Bunule, amândouă venirile Tale.

Catavasie: Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu...

LUMINÂNDA

Cuvinte, Cel ce ești lumină neschimbată a Tatălui luminii celui nenăscut, în lumina Ta, arătată astăzi în Tabor am văzut Lumină pe Tatăl, Lumină și pe Duhul, Care aduce la lumină toată făptura (de trei ori).

LA LAUDE

Stihirile pe 6, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce de sus ești chemat...

Mai înainte de cinstită Crucea Ta și de patimă, luând pe cei aleși dintre sfințiții ucenici, în Muntele Taborului Te-ai suit, Stăpâne, vrând să le arăți slava Ta. Iar ei văzându-Te pe Tine schimbat la față și strălucind mai mult decât soarele, cu fața la pământ căzând, de puterea Ta s-au mirat, grăind: Tu ești Hristoase, Lumina cea fără de ani și Raza Tatălui, măcar de Te-ai și arătat cu trup de bunăvoie, Cel ce ești neschimbat (de două ori).

Cel ce mai înainte de veci ești Dumnezeu Cuvântul, Care Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, schimbându-Te la față înaintea ucenicilor Tăi, ai strălucit mai mult decât soarele, Cuvinte; iar Moise și Ilie au stat înaintea ta, vestindu-Te pe Tine Domn al celor morți și al celor vii, slăvind rânduiala Ta cea negrăită și mila și multa Ta plecăciune, prin care ai mântuit lumea cea pierdută prin păcat (de două ori).

Pe Tine, Cel ce Te-ai născut din norul fecioresc, și trup Te-ai făcut și Te-ai schimbat la față în Muntele Taborului, Doamne, și de nor luminos ai fost

înconjurat, ucenicii stând înaintea Ta, au auzit glasul Părintelui pe Tine Fiul iubit numindu-Te ca pe Cel de o ființă și de un scaun. Pentru aceasta Petru, mirându-se, a zis: Bine este a fi aicea, neștiind ce grăiește, Făcătorule de bine, mult-Milostive (de două ori).

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

A lui Vizantie:

Suit-a Hristos pe Petru, pe Iacov și pe Ioan în munte înalt, și S-a schimbat la față înaintea lor; și a strălucit fața lui ca soarele și hainele Lui s-au făcut albe ca lumina; și s-au arătat Moise și Ilie grăind cu Dânsul și nor luminos i-a umbrit pe ei. Și iată glas din nor zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta să-L ascultați.

Doxologia mare, troparul Praznicului, ecteniile și otpustul.

Și se miruiesc frații de la preot cu untdelemn sfințit sau din candela de la Icoana Praznicului, apoi Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

ANTIFONUL ÎNTÂI, glasul al 2-lea:

Stih: Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m-au povățuit (ps. 42, 3).

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Stih: Și m-au condus în muntele cel sfânt al Tău și la locașurile Tale (ps. 42, 3).

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta (ps. 56, 7).

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Că s-a mărit până la cer mila Ta și până la nori adevărul Tău (ps. 56,13).

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Slavă...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

ANTIFONUL AL DOILEA, același glas:

Stih: Văzutu-s-au căile Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui din locul cel sfânt (ps. 67, 25).

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce te-ai schimbat la față în Muntele Taborului, pe cei ce-ți cântă Ție. Aliluia.

Stih: Iară eu în dreptate mă voi arăta feței Tale (ps. 16, 15).

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih: Sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta (ps. 16, 15).

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih: În mărturisire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină (ps. 103,2).

Mântuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu...

Slavă..., Și acum..., **Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu...**

ANTIFONUL AL TREILEA, glasul al 7-lea:

Stih: Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul (ps.88,12)

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească acum și nouă păcătoșilor lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție.

Stih: Că la Tine este izvorul vieții, în lumina Ta vom vedea lumină (ps. 35,9).

Troparul: Schimbatu-Te-ai la față...

Stih: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne (ps.88,6).

Troparul: Schimbatu-Te-ai la față...

Stih: Și adevărul Tău în adunarea sfinților (ps.88,6).

Troparul: Schimbatu-Te-ai la față...

INTRAREA CU EVANGHELIA:

Stih: Taborul și Ermonul în muntele Tău se vor bucura (ps.88,13)

Mântuiește-ne pe noi...

Troparul: Schimbatu-Te-ai la față...

Slavă..., Și acum..., **Condac, glasul al 7-lea:**

În munte Te-ai schimbat la față, și pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut slava Ta, Hristoase Dumnezeule. Pentru ca atunci când Te vor vedea răstignit să cunoască patima cea de bunăvoie și să propovăduiască lumii că Tu ești cu adevărat Raza Tatălui.

Sfinte Dumnezeule... **Prochimen glasul al 4-lea:** Cât s-au mărit lucrurile Tale, doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut... **Stih:** Binecuvintează suflete al meu pe Domnul...

Apostolul din Epistola a doua Soborniceasă a lui Petru (1:10-17): Fraților, siliți-vă cu atât mai vârtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră... Aliluia, **glasul al 8-lea:** Ale tale sunt cerurile și al Tău este pământul... **Stih:** Fericit este poporul care cunoaște...

Evangelhia de la Matei (17:1-9): În vremea aceea a luat Iisus cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan...

În loc de: Cuvine-se cu adevărat... **se cântă Irmosul Cântării a 9-a:** Nașterea ta nestricată... **până la Odovanie.**

CHINONICUL

Întru lumina slavei feței Tale, Doamne, vom umbla, și întru numele Tău ne vom bucura în veci.

La masă este dezlegare la pește, la untdelemn și la vin, chiar de s-ar întâmpla miercuri sau vineri.